

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 61/2565

ศาลแรงงานภาค 3 ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็น นางสาว ห. โจทก์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่โจทก์ยื่นฟ้องมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำเลย ว่า จำเลยว่าจ้างโจทก์เข้าทำงานเป็นลูกจ้างตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ปฏิบัติงานที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์โยธธ สาขาย่อยของจำเลย ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการศึกษาด้านธุรการและการเงิน ได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยค้างชำระค่าจ้างกับไม่ต่อสัญญาจ้างและให้โจทก์หยุดปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้กระทำความผิด ทั้งมิได้บอกกล่าวล่วงหน้าในเวลาอันควรและไม่จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายให้แก่โจทก์เป็นการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยชำระค่าจ้างค้างชำระ ค่าชดเชยและค่าเสียหายจากการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการจ้าง สัญญาจ้างจึงสิ้นสุดลง โดยจำเลยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าและจ่ายค่าชดเชยแก่โจทก์ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า สัญญาว่าจ้างโจทก์ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในหน่วยงานของจำเลย เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำเลย เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา วิจัยส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้ง การทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา จำเลยจึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อสัญญาพิพาทในคดีนี้เป็นสัญญาที่จำเลยว่าจ้างโจทก์ให้ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปของวิทยาลัยศาสนศาสตร์โยธธ ซึ่งเป็นวิทยาเขตของจำเลย โดยมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายในการจัดระบบการบริหารงานบุคลากรภาครัฐอันเป็นความสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนนอกจากการบริหารงานบุคคลภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุผลภารกิจของหน่วยงานทางปกครองในเรื่องการบริการสาธารณะ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาที่มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง และมีวัตถุประสงค์ แห่งสัญญาเป็นการให้โจทก์เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษาตามอำนาจหน้าที่ของจำเลย ความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์และจำเลยตามสัญญาจ้างดังกล่าวจึงเป็นความสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนเพื่อให้บริการสาธารณะบรรลุผล ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างตามกฎหมายเอกชน สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อพิพาท ในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา

ของศาลปกครอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/61/2565>